

2. Vier kleine meisjes

Twee weken later was het zover: de vader en de moeder kwamen samen met hun eigen kleine meisjes. Die zaten verlegen op de bank tussen hun ouders in met een koekje, dat ze gekregen hadden.

“Welke poesjes zijn voor ons?” vroeg het kleinste meisje aan de vader.

Die wees naar de mand waar Elly en Suusje zaten. Hun broertjes en zusjes werden door hun eigen mens zolang even naar een andere kamer gebracht. Ook zij hadden al kennis gemaakt met de families, waar ze naartoe zouden gaan.

Suusje kwam overeind, rekte zich uit en keek eens goed naar de kleine meisjes. Ze hadden mooie kleren aan met veel glitters en schoenen waarin lichtjes zaten, die aangingen iedere keer dat hun voeten de grond raakten.

De vader pakte een snoepje uit het bakje dat op tafel stond. Hij gaf het aan het grootste meisje. “Hier, kijk maar of ze trek hebben in iets lekkers.”

“En ik dan?” zei de kleinste.

“Jij bent zo aan de beurt. Anders worden de kittens misschien bang,” zei de moeder.

Suusje keek Elly aan. “Het is maar één snoepje, Elly. Wil jij het?”

“Nee hoor, jij mag het hebben,” zei Elly.

Elly was altijd al een stuk voorzichtiger dan Suusje. Die sprong uit de mand en liep op haar gemak naar het kleine meisje, dat haar hand met het snoepje naar haar uitstreekte. Even rook ze aan de vingers. Ze kon duidelijk het koekje ruiken, dat ze net

gegeten had. Toen hapte ze voorzichtig het snoepje van het handje en ging het op haar gemak zitten opeten. Ze keek omhoog om te kijken of er nog meer snoepjes werden uitgedeeld.

Ook Elly was nu overeind gekomen. Het leek wel veilig, dacht ze. Ze sprong uit de mand en ging naast haar zusje zitten kijken of zij ook een snoepje zou krijgen.

Nu kreeg het kleine meisje een snoepje. Ze hield het in haar hand en keek naar de kittens. Die hadden allebei wel zin in dat snoepje. Ze renden op haar af om het te krijgen.

“Help, papa, ik heb maar één snoepje,” zei het meisje.

“Gooi het maar met een boogje weg,” zei de moeder, “dan zien we wie het snelste is van de twee.”

Het snoepje werd met een mooie boog de kamer in gegooid. Elly en Suusje stoven er achteraan, maar Suusje was veel sneller. Elly ging teleurgesteld zitten. Nou had Suusje al twee snoepjes en zij nog helemaal niets. Ze keek eens naar de vader en de moeder. Haar zusje wachtte niet af, maar sprong op de bank om aan alle handen te snuffelen op zoek naar nog meer lekkers. De vader lachte, pakte twee snoepjes en ging voor Elly op de grond zitten.

“Hier, allebei voor jou.” Hij hield Suusje tegen, die alweer klaar zat om het lekkers op te eten. Elly liep naar de hand en pakte voorzichtig een van de snoepjes. Hap, slik, weg, voordat Suusje het andere snoepje zou krijgen. Maar Suusje kreeg de kans niet, want de moeder pakte haar op en zette haar op schoot bij het grote meisje. Elly at het tweede snoepje op haar gemak op. Zo was het toch wel veel lekkerder. Daarna likte ze netjes haar toet af, zoals mama haar geleerd had. De vader pakte haar op en zette haar op zijn schoot, naast het kleinste meisje.

“Aai haar maar. Ze is heel zacht. En denk erom, altijd van de kop naar de staart aaien, anders vindt ze het niet leuk.”

Elly ging languit liggen, zodat het kleine handje haar hele lijfje kon aaien en kriebelen.

“Zo goed papa?” vroeg het meisje.

Haar vader knikte. “Heel goed, meisje. Zie je hoe fijn ze het vindt?”

Suusje was alweer op de veertjes aan het jagen. Die had geen tijd om op schoot te liggen.

Hun moeder keek tevreden toe. Het was nooit leuk, als het tijd was om afscheid te nemen. Maar als ze zeker wist dat ze naar een goede familie gingen, dan was het een stuk minder moeilijk.